

—≡ Ս Ի Ո Ն ≡—

ԻԳ. Տ Ա Ր Ի — Ն Ո Ր Շ Ր Զ Ա Ն

1949

≡ ՅՈՒՆՈՒԱՐ-ՓԵՏՐՈՒԱՐ ≡

ԹԻՒ 1-2

ԱՄԱՆՈՐԻ ՄԵՐ ՍՓՈՓԱՆՔԸ

Սուրբ Երկրի երկար ու հրաշալի պատմութեան մէջ 1948 ը պիտի մնայ անմախընթաց իր քաղաքական դէպքերով, դէպքեր՝ որոնք կրցին կարճ ժամանակի մը մէջ բախտի նժարը դարձնել եւ գլխիվայր երջել երկրի քաղաքական, տնտեսական եւ ընկերային նախկին վիճակը, ստեղծելով կացութիւն մը որ չէր նախատեսուած անտարակոյտ ՄԱԿի Բաժանման Մրագրին մէջ, թէն ՄԱԿի Դիտողներու այջերուն առջեւ պիտի գործադրուէր: Անոնք որ հանդիսաւորապէս ընդունեցին զայն, կ'ուրանան զայն գործնականապէս, իսկ անոնք որ չընդունեցին՝ իրաւապէս եւ օրինաւորապէս ընդունած կը թուին ըլլալ:

Այս ընդհանուր շփոթութեան մէջ, մտաւորութեան մասնուած է Բաժանման Մրագրի անբաժան մաս կազմող Երուսաղէմի եւ երջակայից Միջազգայնացումը եւ անոր հետ միասին քրիստոնէութեան եւ քրիստոնէական եկեղեցիներու, շահերու եւ իրաւանց վիճակն ու ապագան:

Բեմադրուած ողբերգութեան մէջ յայտնի է միայն սա իրականութիւնը թէ՛ այսօր Պաղեստինի մէջ գոյութիւն ունի հեւական պետութիւն մը եւ զայն ընդունած են ՄԱԿի անդամ երկու երեսունըննց մեծ ու փոքր պետութիւնները, մինչդեռ ծրագրուած արաբական պետութիւնը եւ միջազգայնացած Երուսաղէմեան երջանակը անորոշութեան մէջ մարհուած կը մնան:՝ Ուրիշ իրողութիւն մը՝ թէ շուրջիւ երջակայ արաբ պետութեանց միջամտութեան, յիշատակուած վերջին երկու մասերու սահմաններուն մէջ, բնակչութեան համար տանելի կեանք վերստեղծելու մեծ ջանքեր եղած են, իսկ 750 հազար արաբ գաղթականներու այջերը ամենէն աւելի դէպի Անդր-Յորդանան զարձած են անկէ սպասելու իրենց բաղձանքներուն իրականացումը:

Անուրանալի իրողութիւն է թէ Անդր-Յորդանանի Վեհափառ Թագաւորը շուրջիւ իր կազմակերպուած բանակին մեծ յաջողութիւններ ձեռք բերած է, ինչ որ ընդհանուր գոհունակութիւն ստեղծած է իր տուրջը:

Հայ ժողովուրդը մին է այն երախտաւորեալներէն, որ բարձրօրէն կը գնահատէ Նորին Վեհափառութեան բարեբար աշխատանքները, որովհետեւ անոնց շուրջիւ ինք եւս առիթ եւ պատշաճութիւն գտաւ մասամբ իր վէճերը կապելու եւ իր թուառութիւնը ամոնելու:՝ Քաղաքական եւ տնտեսական տե-

114

սակէճներով սակաւին ոչինչ ունինք միտքարական: Ա. Երկրի բաղձալի խաղաղութեան նշան իսկ դեռ չերեւիր եւ հորիզոնը ծածկուած է մուսլ ամպերով: Մեզի կը մնայ ամփոփուիլ դարձեալ մեր հոգեկան աշխարհին մէջ հոն գտնելու մեր եւ մեր աղետահար զուակներու սփոփամբ:

Գոհութիւն եւ փառք կը մասուցանենք առ Բարձրեալն Աստուած որ իր անսահման ողորմութեամբ արժանի ըրաւ մեզ վերապրելու ամբողջ տարուան մը մահասփիւռ սարսափներուն եւ սառապաններուն մէջէն, մեր սիրելի Միաբանութեան եւ հօտին հետ ողջունելու ժամանակի Նոր հանգրուանը վերակենդանութեան գեղեցիկ յոյսերով:

Ամանորի բերած հոգեւոր ներշնչումներուն մէջ մեր մտածումը անմիջապէս կը դառնայ այն ազնիւ հոգիներուն, որոնք մեր եւ մեր ժողովուրդի սազմապի օրերուն նախախնամութեան ձեռքեր հանդիսացան իրենց նիւթական եւ բարոյական օժանդակութեամբ եւ փրկեցին մեր կարօտեալները անուաղութեան, համաճարակներու եւ հիւանդութիւններու նիւթներէն՝ եւ միեւնոյն ժամանակ ֆաշուիստի եւ եռանդ ներշնչեցին անոնց յուսահատ սիրտերուն:

Մեր երախտագիտութեան մեծագոյն բաժինը կը մասուցանենք Ն. Ա. Օծութիւն Ամենայն Հայոց Վեհափառ Հայրապետին, որ բարեհաճեցաւ, մեր խնդրանքին վրայ, իր բարձր հովանաւորութիւնը շնորհելու Մայր Աթոռոյ Առաջնորդական քեմերու մէջ կազմակերպուած հանգանակութեանց՝ ի նպաստ Պաղեստինահայ կարօտեցող:

Երախտապարտ ենք նաեւ Մեծի Տանն Կիլիկիոյ Շնորհազարդ Կաթողիկոս Գարեգին Ա. ին, որ առաջին օրէն կոնդակաւ իր զուակներուն կարեկցութիւնը հրաւիրեց Երուսաղէմի աղէտեալներուն վրայ եւ մասնաւոր դիմումներով մեծապէս նպաստեց մեր խնամասարական գործի տեսականութեան, երիցս Երուսաղէմ դրկելով Գեր. Տ. Խորէն Եպս. Բարոյեանը, նպաստ գումարներու եւ դեղորէից փոխանցման գործով: Ս. Աթոռոյս բարեբար Վսեմ. Գալուստ Կիւլպէնկեանին, որ նոյնպէս առաջին օրէն բարեհաճեցաւ փութացնել իր օժանդակութիւնը, յասկապէս հետաքրքրուելով Ս. Աթոռոյ եւ ժողովուրդի ապահովութեան հարցով: Հ. Բ. Ը. Միութեան Նիւ Եորքի Կեդրոնական Պատ. Վարչութեան, որուն անմիջական եւ կարեւոր օժանդակութեան շնորհիւ ապահովել կրցինք մեր կարօտեալներու սնունդի մեծագոյն մասը, առաջին հինգ դժուարին ամիսներուն եւ անկէ վերջ: Կիւլլապի Կիւլպէնկեան Հիմնադրամի Պատ. Վարչութեան եւ Մեծայարգ Տիար Եղուարդ Կիւլպէնկեանին, որոնց նուիրատւութեամբ ի նորոյ կառուցուեցաւ Գեթսեմանիի Ս. Աստուածածին Եկեղեցւոյ գաւթի պատը եւ պատրաստուեցաւ սանաթի ներքին հանդերձանքը, որոնք անցեալ Յունուարին անձրեւի հեղեղներէն ֆայտայուած էին: Շնորհակալութիւն նոյնպէս Լոնտոնի Արքար Քրքրսի Պատ. Վարչութեան, Գալիժօրիոյ, Նիւ Եորքի, Ֆրանսայի, Եգիպտոսի, Սուտանի, Կիպրոսի, Պէլլոսի, Հալէպի, Միջագետքի, Հնդկաստանի Գերեւանոն Առաջնորդներուն, Ազգային Եկեղեցական Մարմիններուն եւ նուիրատու ազգայիններուն: Գերեւանոն Տ. Տ. Ռուբէն Արքեպս. Մանասեանիին, Խաղ Արքեպս. Ազապահեանին, Արտաւազ Արքեպս. Սիւրմէեանիին, Մամբէ Արքեպս. Սի-

161-98

19360 ահ

րունեանին, Գեռ. Տ. Տ. Վարդան Եպս. Գասպարեանին, Սիոն Եպս. Մանուկեանին, Զարեհ Եպս. Փայապեանին, Դերենիկ Եպս. Փղաքեանին, Խորէն Եպս. Բարոյեանին, Ղեւոնդ Եպս. Զէպէեանին: Ամեր. Եպս. Եկեղեցոյ Գեռ. Պետին եւ Տօֆ. Քլայնին, Լուսեակեան Եկեղեցոյ Նեկայացուցիչ Տօֆ. Մօլին, իրենց նիւթական օժանդակութեանց համար:

Գոհունակութիւն Ս. Աթոռոյս Լուսարարպետ Գեռ. Տ. Եղիշ Վրդ. Տէրտեանին իր Միջագետի առաքելութեան արդիւնաւոր աշխատանքին համար: Ս. Յակոբեանց Պատ. Միաբանութեան բոլոր Հոգեւորն Հայրերուն, իրենց բացառիկ զոհաբերութիւններուն համար: Երասաղէմի Կարօտեղց Խնամասարակեան Մարմնի բոլոր անդամներուն եւ վարիչներուն՝ իրենց հաւասարիւմ աշխատանքին համար:

Հոգեւորն Տ. Պսակ Վրդ. Թումայեանին եւ Մեծայարգ Մեր Ծաւար Եկեղեցեանին, իրենց արդիւնաւոր աշխատանքներուն համար:

Նոյնպէս Հայ Մամուլի Պատ. Խմբագրութեանց, որոնք ազնուութիւնը ունեցան սասարելու Պաղեստինահայ նպաստից հանգանակութեան, իրենց խմբագրականներով եւ հրատարակութիւններով:

Մեր երախտագիտական անկեղծ զգացումներուն հետ կը խառնենք Ամանորի մեր ջերմագին մաղբանքները, արեւատութիւն եւ երջանկութիւն մաղթելով բոլորին: Տէրը Իր հօր հովանիին սակ պահպանէ թող Ազգը համօրէն եւ Եկեղեցին Հայաստանեայց ի փառս Իւր ամենատուր Անուան:

Մեր մասնաւոր շնորհակալութիւններն ու մաղբանքները կը նուիրենք մատ «Սիոն»ի պատուական աշխատակիցներուն, իրենց արժեւոր ուսումնադիրութիւններուն եւ յօղումներուն համար: Նոյնպէս եւ բոլոր բաժանորդներուն եւ ընթերցողներուն, որոնց սիրուն համար դադար չստիւնք մեր մամուլին, հակառակ մեր շուրջ վիսացող վտանգներուն եւ գործնական դժուարութիւններուն:

Հայաստանեայց Եկեղեցոյ նուիրապետութեան եւ բովանդակ հոգեւոր դասուն: Իսկ Սիիւռֆի Հայութեան վեհանձնն ու կարեկից կեցուածքը Ս. Աթոռոյս եւ անոր դժբախտ հօտին նկատմամբ՝ հոգեկան մեծ մխիթարութիւն պատճառեցին Միաբանութեանս: Հաւասարիւմ իրենց ուխտին՝ անոնք մնացին իրենց պարականութիւններու գլուխը եւ ըրին իրենց լաւագոյնը ամենադժուարին օրերուն իսկ, իր կենսունակութեան մէջ պահելու այս նուիրական Հաստատութիւնը: Սուրբ Տեղեաց հանդիսութիւնները շարունակութեան ըստ առաջնոյն: Ս. Յակոբեանց Մայր Տանարի պատճառները եւ տնական արարողութիւնները կատարուեցան — բացի երկու կարճատեւ ստիպողական դադարներէ — կարեկի շնորհակալութեամբ: Տպարանը իր աշխատանքները շարունակեց՝ ելեֆտաւարձ մամուլը ձեռնով դարձնելով: Աւսումնական տարեւորանի սկզբնաւորութեան բացուեցան ժառանգաւորաց վարժարանն ու Ս. Թարգմանչաց Երկսեռ Նախակրթարանը, վերջինը ապահովութեան համար Ս. Էջմիածին մասուրի եւ Ս. Յակոբեանց Մայր Տանարի ընդարձակ վերնասան մէջ: Յոպպէի վանքը եւ մնացած ժողովուրդը ունեցան իրենց Տեսուչը որ պատճառն ունի միեւնոյն ժամանակ հովուելու Հայժայի եւ շրջակայից հայութիւնը: Ամմանի Հերովեան վարժարանը իր անկարելին ըրաւ

գոնացում սալու Անդր-Յորդանան խուժող գաղթականներու ուսումնասենչ գաւակներուն:

Թող միտ կենդանի մնայ այդ ոգին որ միայն կրնայ ապահովել Ս. Աթոռը բոլոր վսանգներու դէմ. թող յաւիտեան պայծառ եւ ոգեւորող մնայ Հայաստանեայց եկեղեցոյ միասնականութիւնը եւ Հայ ժողովուրդի հաւասարութիւնը իր եկեղեցիին հանդէպ:

Ի խորոց արտի կը մաղթենք որ այս սարին բովանդակ հայութեան համար ըլլայ ներքին անդորրութեան եւ համեմաւորութեան սարի մը: Վերջ գտնեն մեր ազգային-եկեղեցական կենսական շահերը վսանգող եւ մեր ժողովուրդի բարոյականը խաթարող սին վէներն ու պայթարները, անարդար վերագրումներն ու դասումները:

Կը հաւասանք թէ երբ միտքերն ու սիրտերը կ'առաջնորդուին քրիստոնէական անկեղծ սիրով, կը լուծուին բոլոր հարցերը որչափ ալ կենդանոց ըլլան անոնք: Մեր ազգային ողջմտութեան պահանջն է ասիկա հասարակաց օգտին ճամար, մանաւանդ համաշխարհային հզօմածամի եւ բախտորոշ այս օրերուն, երբ մեր անհասական ու հաւաքական կեանքը դժուարութեանց առջեւ կը գտնուի ամէն կողմէ, երբ մեր բարգաւառ գաղութները մէկ օրէն միւս կը զրկուին իրենց արդար վասակէն եւ իրաւունքներէն ու կը դասապարտուին թուառութեան:

Այդ աղէտին առջեւ կը գտնուինք մենք այսօր մեր սառը հազարէն անլեյի ժողովուրդով: Մեր երէկուան բարեկեցիկ ընտանիքները այսօր ընչազուրկ գաղթականի վիճակին մասնուած են: Միջին դասակարգի արհեստաւորները եւ ամսականաւոր պատճենները մեծ մասամբ իրենց սան զոյքերը ծախելով կը հայթայթեն իրենց ընտանիքներուն սնունդը: Իսկ աշխատաւոր դասակարգը որ իր օրավարձով ընտանիք կը պահէր, ոչինչ ունի բացի իր առած մասնակի նպաստէն: Բոլորն ալ զրկուած իրենց հանգստաւէտ բնակարաններէն, առողջապահական աննպաստ պայմաններու մէջ կը բնակին խնդրուած մութ ու խոնար սենեակներու մէջ: Կնիւած զինագույները չեն կրցած փոխել երկրի փայլալուծ սնեստութիւնը ու հետեւաբար ժողովուրդի թուառութիւնը: Այդ թուառութեան տղաները կը ննեն նաեւ Ս. Աթոռոյս ուտերուն վրայ իրենց տրտում ծանրութեամբ եւ մտանոգութիւններով:

Իրաց այս կացութեան մէջ, յանուն մեր արքութիւններուն եւ յանուն մեր ժողովուրդին՝ կոչ կ'ուղղենք դարձեալ Հայ Սփիւռքի մեր հարազատներուն, որ բարունակեն իրենց նպաստի հանգանակութիւնները եւ փութացնեն գտնոյն Ս. Աթոռ:

Կը հաւասանք թէ ազգային միւս աշխատանքներու կարգին Երուսաղէմի եւ Պաղեստինահայութեան նպաստի այս պարտականութիւնը իր արժանաւոր եւ ստիպողական տեղը պիտի ունենայ ամէնուրեք առանց բացառութեան, ինչ որ բաւական պիտի ըլլայ թեթեւցնելու մեր եւ մեր ժողովուրդի տառապանքը:

Մենք մեր յոյսը այս ուղղութեամբ խարսխուած կը պահենք Հ. Բ. Ը. Միութեան, մեր բարեբաններուն եւ Սփիւռքի Հայութեան արտին: Հարկադրուած ենք այս ընելու, վասնզի փորձով տեսանք թէ Պաղեստինի Միջազ-

գային Նպաստամատոյցի բաշխած սննդեղէնները քանակով եւ սեսակով չեն կրնար գոհացում սալ մեր ժողովուրդի սննդառութեան պահանջներուն, մանաւանդ անչափահասներու եւ մանուկներու համար: Յետոյ տրուած պարէնը գաղթականներու համար է միայն եւ ոչ անոնց որոնք կրցած են իրենց տեղւոյն մէջ մնալ, բայց այսօր աղբասութեան մէջ կը տուային:

Անցեալ Հոկտեմբերէն սկսեալ բազմիցս պատժական դիմումներ կատարած ենք Միջազգային Նպաստամատոյցի մեծ ու փոքր մարմիններուն եւ անդամներուն. ներկայացուցած ենք ընդարձակ եւ մանրամասն ցուցակներ եւ օրը օրին հետապնդած նպատարաւի մարմիններու աշխատանքները եւ ցուցակագրած մերազնեւից ստացած պարէնի քանակն ու սեսակը եւ սակայն սակաւին գոհացում չենք գտած: Այսուամենայնիւ այս դժուարութիւնը կը բաժնեն մեզի հետ նաեւ Երուսաղէմի բոլոր միւս համայնները: Չենք մեղադրեր աճուած Նպաստամատոյցի աշխատողները, վասնզի գիտենք իրենց գործին անագնութիւնը եւ բազմակողմանի դժուարութիւնները: Իրենց մաղթելով ամէն յաջողութիւն, մենք մեր ժողովուրդի Քրիստոսեան փրկութեան համար մեր հարազատներուն ապաւինած պիտի մնանք:

Ս. Աթոռը վերջին երեսուն տարիներու ընթացքին հազարաւոր հայ գաղթականներ, պատասպարած է իր դարաւոր կամարներուն սակ: Սասարած է անոնց ճնշեալ կանգնի բարեկաման եւ զարգացման. մեծ զոհողութիւններ կատարած է անոնց զուակներու կրթութեան եւ տնտեսական դաստիարակութեան համար եւ տեսած է զանոնք նախանձեղի դիրքի վրայ Ս. Երկրի զբլխաւոր կեդրոններուն մէջ:

Այդ ջանքերն ու զոհողութիւնները անգամ մը եւս պիտի թափուին այսօրուան աներակներուն վրայ վերստեղծելու, վերակենդանացնելու ոչ միայն Ս. Աթոռոյ, այլեւ Պաղեստինահայութեան բնականոն ու բարգաւառ կենտրոնը:

Վստահ ենք թէ այս կենսական ձեռնարկին մէջ բովանդակ ազգին հասարակաց զգացումը եւ հանրային համոզումը մեզի հետ է: Եւ անոնք պիտի չխնայեն իրենց օրհասութիւն լուծանքը Սփիւռքի ամենէն հնազարեան, նուիրական ոտքը ու պանծալի հաստատութիւնը վերստին իր բարձրութեան վրայ տեսնելու համար:

Անոնց կարգախօսը պէտք է ըլլայ Սաղմոսերգուին սա արտառոյ յայտարարութիւնն ու ուխտը.

«Եթէ մոռացայց զեզ Երուսաղէմ, մոռացի զիս աչ իմ, կցեսցի լեզու իմ ի քիմս իմ՝ թէ ոչ յիւսցից զեզ, թէ ոչ նախ նուագեցից զեզ Երուսաղէմ, սկիզբն ուրախութեան իմոյ»:

Աստուծոյ ամենառատ վարձատրութիւնն ու օրհնութիւնները կը հայցենք բոլոր անոնց համար, որոնք ազնուութիւնը պիտի ունենան յիւսելու Երուսաղէմը հոգւով եւ արտով:

ԿԻՒՐԵՆ Բ.

Պատրիարք Ս. Երուսաղէմի